XXXI. évfolyam. Egyes szám 100 korona. Budapest, 1923. április.

Felelős szerkesztő és kiadó: MARKOS GYULA v. orszgy. képviselő.

A kecskére bizott káposzta

szomoru egyéves jubileuma.

A M. I. KÖNYVT.

A Herkópáter beteljesült jövendölése — mert a zsir ma már nem 300 korona, hanem 2300. A liszt nem száz, hanem 360 korona. A cukor nem 360, hanem 1360 korona. És mig a **Börzét be nem zárják,** ez igy fog menni tovább is. De a nagy bankok körmére sem ártana egy kissé rákoppantani.

Szemináriumi Népdalok

(a 80-as évekből.)

Szövegét irta: Markos Gyula, zenéjét irta: Huber Gyula, veszprémi kis papok. A Népszinházban tapsözön közt énekelte: Blaha Lujza, a nemzet csalogánya. A Monstre cigányhangversenyen pedig előadja: Murgács Kálmán, dalköltő.

BALATONON ZUG A VIHAR . . .

Balatonon zug a vihar robogva . . .
Le-levágja a királyt a habokra
Le-levágja, majd megint felragadja,
Mint szivemet a kemény sors haragja.

De mint király, a vihart is megtépve
Bele kacag a förgeteg szemébe,
Ugy kacaglak majd én is ki fájdalom,
Ha ki miatt ölsz, a karomba zárhatom.

*

Jaj, de gyönyörü kis gyöngy alak! —
Még jól meg se láttam: Elszaladt.
Káprázik a szemem, megbomlik az eszem,
Ilyen orcát
Tündérország kertje sem terem.

Csak ne nézett volna vissza, hát;
Most mi nyugton mennék én tovább
Nem birkózna velem
A büvös szerelem,
Mely utána, hiába gyötri a szivem.

*

Szomszédunkban egy kis hajlék
Ha nem látnám meg is halnék, tyu hajla!
Azzal töltök egész napot,
Hogy mindig átkacsintgatok! Tyuhajla . . .
Ott lakik egy vén kánya,
Annak van egy szép lánya.
Azért élek, azért halok
Annak a babája vagyok. Tyuhajla!

Csak az a kár, hogy féltik nagyon!
Mint a virágot a fagyon. Tyuhajla!
Hanem iszen hiába féltik
A szivemről le nem tépik. Tyuhajla!
Mert az enyém régen már,
S mig az anyja máshon jár,
Kijátszodjuk a tilalmat
Csapunk egy kis lakodalmat. Tyuhajla.

*

Kanizsán van egy kis nyárfa-soros utca
Valami szivemet folyton arra huzza,
Jövet is menet is arra járok mindég,
Bár az egy kicsikét félre esik innét.

Valaki lakik ott egy kis sarok házban,
Ki miatt vagyok én örökösen lázban,
S csak azért megyek, hogy minél többször lássam!
S hogy az ablakon át köszöntsem alássan.
Istenem! De bolond, de a vak a szerelmes,
Egy hamis mosolyért óra hosszan elles!
Egy hamis mosolyért bejár öt-hat utcát;
Eszem a liliom drága szive csucsát!

Akácvirág magasan nyil,
Felcsapong az egekre,
Olyan, mint a mai lányok
Szép asszonyok szerelme.
Csillagokra kacsintgat a virága,
Mégis utóbb magától is mind lehullik, hajába.

Még akartam volna veled
Egy két szóra megállni . . .
Te szaladtál, mint az árnyék,
Nem akartál bevárni
S most? Ne busulj, hogy én szököm előled.
Magasan nyilt, kevély akácvirág vállott belőled,

(Blaháné legkedvesebb dala a 80-as években.)

*

Nem tudtam, hogy ugy szeretlek tégedet,
Csak, mikor a szerelmünknek vége lett.
Te lettél egy más ragyogó csillaga
Én meg lettem sötét, borus kárhozatos éjszaka.

Panaszt tennék az Istennek, de hiába! . . .
Tán annak nincs már oly csuda varázsa.
Amely minket összehozzon valaha,
Ha csak ugy nem, hogy te csillag én meg sötét éjszaka.

*

Gáji erdő közepében zeng a csalogány,
Nem tudom, hogy mért vagyok én olyan halovány.
Csak azt tudom, ugy szivemre szolgál az a dal,
Hogy az fájó gyönyörivel csaknem belehal

Gáji erdő csalogánya jőjj ablakomra,
Tölts el ott egy órát, csak egy órát, dalolva,
Ringasd édes bús daloddal el a szivemet,
Nem bánom én azt azután, ha meg is reped,
Jobb is neki, hisz az ugyis olyan beteg! . . .

*

Sugva bug a hársfa lombja . . .
Ne légy soha lány bolondja.
Angyal fele, ördög fele
Megjárhatod könnyen vele.

Játszottam a tüzzel egyszer,
De megbántam már ezerszer,
Most is fáj még, most is éget;
Örökköntartó: hüséged.

*

Csimcsom, félre bubánat,
Fittyet vetek utánnad,
Nem vagyok én szú a fában,
Hogy evődjem folyton hiába.

A mig telve a kancsó,
Csak a jókedv parancsol! . . .
Tölts, igyál, nyelj! . . . Mint az uj csap
De előbb, hadd: Koccintsunk csak! . . .

Csim, csom, félre saroglya! . . .
Fogd a pipát marokra
Szijd a füstöt — fujd a lángot
És pipáld le a világot.

A megváltás története és a magyar nyelv.

Krisztusról megvan irva, hogy szeretett arameusul beszélni.

De hát vajjon mi lehetett az az arameus nyelv,

Ha én véletlenül azt találnám mondani, hogy a magyar, hát biz azt én nekem nem hinné el bizony senki sem.

Még ha véletlenül csak annyit mondanék, hogy az a nyelv, a pártus, a hun szittya volt, azt talán valahogyan csak elhinnék némelyek. Én azonban nem szeretek kertelni! Hanem szeretem nevén nevezni a gyermeket!

Mert a pártus, azaz a hunszkita nyelv nem más, mint a volt paradicsomi nyelv. Akik csak egy kicsit tudnak is magyarul, azt azonnal meg fogják látni.

A Megváltó arameus nyelve nem más, mint a 2000 év előtti magyar nyelv, vagyis az akkori **Pártus** nyelv, mely azonos a paradicsomi nyelvvel.

De hát hadd lássuk a példákat.

1. **Kálvária.** Első pillanatra tisztára zsidó szónak látszik. Pedig nem az, mert areme usul, azaz hunszityául, vagyis magyarul annyit tesz: **Kár-val-ia.** Vagyis azon hely, ahol valaki kárát valli-a! — Hát nem ez a **Kálvária?** Csak az **l** és az **r** betü cseréjén mulik a dolog, ami a mai nyelvtudomány alapján igazolva van (Methatesis.)

Krisztus Kálváriája tehát, bizony magyar szó. A **Golgota!** Jej, de csunya zsidó szó! Pedig nem az! Hanem: **Gyolgota,** pártus az az ős hunszittya, vagyis magyar szó: Gyolgota — Gyallók uta, sőt Gyallók azaz Gyarlók, vagyis Bünösök. Gyalog-ut a megfeszités hegyére.

A **Golgota** tudniillik egy kopasz szikra-hegy volt, ahová a kivégzendő, keresztre feszitendő embereket vitték — **gyalog** (mert magának kellett vinni a saját keresztjét: tehát nem csak **gyaloguta,** hanem gyallók, azaz gyarlók uta is volt az egyszerre.

Hát nincs ez arameusul, azaz szittyául vagyis magyarul mondva? De bizony! Menjünk tovább.

Ahol Krisztust elitélte Pilátus. Zsidóul **Gabbata** volt, ami nem más arameusul, szittyául vagyis magyarul, mint **kő-pad-a!** A görög **litos sztratosz** sem más. mint az a pad, mely **kőből van.**

Emanuel. Máthé szerint Krisztus igazi neve. De már ez csak nincs magyarul, azaz szittyául, vagyis arameusul! Azt hinné az ember első pillanatra, mely oly idegenül hangzik. És az Emánuel mégis magyar! — Csakhogy egy kis bábeli zamattal füszerezve, mert Emanuel nem más, mint **Él-ü-manna** vagyis Mannai (Mennyei). Élő = Élő kenyér, Élő manna: aki az Égből szállott alá.

A **Sziloam tava,** ahol mindenki meggyógyult, aki először lépett bele, Jeruzsálemben volt. De ha én azt mondom, hogy ez nem is **Sziloám** tava volt, hanem **Szülőm tava,** akkor azt nekem nem fogja elhinni senki és pedig azért nem, mert a szent evangelium maga siet megjegyezni, hogy **Siloom** annyit tesz: mint küldött.

Ugyanakkor pedig Jézus erősen hangsulyozza, hogy az én **Atyám** = (az én **Szülőm**), aki engem **küldött,** az mindezideig munkálkodik. Az én **küldőm** (a Sziloám), tehát nem más, mint az én Szülőm = az én Atyám tava. Hát nincs ez tisztára arameusul szittyául, azaz magyarul?

A **Kedron** pataka sem **Kedron** pataka, hanem **Kerthon** pataka, mert a Kerthon-án (a Kedronon) folyik át.

A **Getse mani kert** se: **Getse mani kert,** hanem Kert sa manaim, azaz Kert as manaim, vagyis kert, ős-mennyei, azaz Ős Mennyei Kert. A zsidó az Ős **menyei kertet** Ge(r)t Samanaimnak keresztelte el még Mózes korában. De akik szittyául arameus-ul, vagyis magyarul tudnak, azonnal látni fogják, hogy a Getsemáni kert nem más, mint az Ős Menyei Kert, vagyis az örök Paradicsom.

*

A **Nazareti** Jézus sem nazareti; hanem ős pártus, azaz szittya, magyar nyelven Na a czereti = Nagy szerető Jézus. Naczar, zsidóul annyit tesz mint fentartó. A fentartó, pedig nemcsak annyit tesz magyarul, hogy Nagy szerető, hanem annyit is, mint **Megváltó.** Nos hát a Nazareti Megváltó nem magyar elnevezés? Nazaret (Pozsony megyében van, **Na(gy) Czered.**)

*

Rada mantus.

Krisztus szereti magát a Világ Világosságának is nevezni (És méltán!) mint aki eljön eleveneket és holtakat itélni.

De hát hol marad a Rada-Mantus a Krisztus mögött ?

Mert Krisztus-ról már csak tudunk annyit magyarul, hogy ő **Krisztus,** vagyis kereszt-hős. De hát ki az Rada Mantus?

Miféle nyelven van ez? Nos hát: **Rada** (Ra-ata) Arameus azaz ős szittya nyelven annyit tesz, mint Ragyogó Atya, **Mantus** pedig annyit tesz, mint **Menyei tüz.**

Rada mantus tehát annyi mint: Ragyogó Menyei tüz. Nos hát a **Világ Világossága** arameus nyelven az az magyarul, nem ugyan az mint Rada mantus, vagyis Ragyogó Menyei tüz?

Rada mantusról a Zenda Veszta ős szittya rege azt hirdeti, hogy ő az, aki eljön a világ végén az eleveneket és holtakat itélni. Hát nincs ez is tisztára szittyául az az magyarul?

*

A **Táborhegy,** ahol Krisztus a 7 szentséget szerzette, vajjon miféle lehet az?

A Táborhegy nem is Táborhegy! Hanem az Ata Bár hegye, vagyis arameus, ős szittya nyelven az Atya Bár vagyis az Atya Ur hegye. Vagyis az Ur Isten hegye a Tábor hegy. Bizony!

Palesztina. Zsidó ország! Igy tudja mindenki. Pedig nem az. Mert Palesztina szó szerint arameus az az szittyául **Bál Iste hona.** Ép ugy, mint Belucsisztan = Bél ős isten hona. Stambul = Isten Bél = Bél Isten hona. Afganistan = Apa Kan Isten. (Baktria.) Hindosztan (India) Szent Isten hona (országa, ursága), mert ország annyi, mint urság. Urasag annyi, mint Isten.

Záradékul még csak egyet.

Mikor a zsidók Lázár feltámadása után meg akarják fogni Krisztust ő a Jordánok tuli **Bethabará-ba** rejti el magát a hol János keresztelt és bizonyságot tett Krisztusról. Sőt az **Atya** is, sőt a **Szent Lélek** is (Galamb képében).

Mi ez a **Bethabara?** Egy tősgyökeres zsidó szó. Mert Bet magyarul **Ház,** Védő, Fedő, Ól. Ha-Bara pedig annyit tesz, mint a Bár-é. Bethabara tehát annyit tesz szóról-szóra, mint **Háza a Bár-nak,** vagyis a Bár atyának a Paradicsomi Atyának.

Arameus szittya nyelven pedig annyit tesz: Bárány háza. A Bárány védője, a Bárány fedője, vagyis oltalma, ahova tudniillik Krisztus elrejtőzött. Hát nem csodálatos, hogy ezt a nevet Bárány védő, Bárány háza, Bárány óla (Akol, Ég-óla) az arameus szittyák már Krisztus előtt kétezer évvel adják e helynek. Épugy mint Betlehem = Védhelyen Odulam = ótalom a neve azon barlangnak, ahol Krisztus született. (Ótalom, védelem máig is egyjelentésü szó).

Hát nincs itt minden betü aramousul, szittyául, az az magyarul?...

Rövidesen valósággal világcsudákat fogunk látni a magyar nyelv kulcsával a teremtés történetében.

Markos Gyula.

Hiteles leirás Jézus alakjáról.

Jézus alakját, főképpen az arcát, a festők és szobrászok nagyjában egyformán ábrázolják és csakis az arcvonásokban van különbség az egyes Krisztus-képek közt. Bizonyára kevesen tudják, hogy a Krisztus-arc ábrázolása hiteles leiráson alapszik, amelyről már a középkor primitiv festőinek is volt tudomásuk. Az az irás, amely Jézus külsejét lefesti, nem más, mint Publius Lentulus prokonzulnak, Pontius Pilátus judeai prokonzul elődének a levele, amelyet Tiberius uralkodása idejében a római szenátushoz intézett és amely rendkivül érdekes és történelmi okirat a Vatikáni könyvtár egyik legféltetteb kincse. A „Testimonio" cimü olaszországi egyházi lap most szószerint közli ezt a levelet, amely igy hangzik:

„A napokban egy rendkivül erkölcsös ember jelent meg közöttünk, (e levél ideje tehát Krisztus 30. évére esik) aki azóta itt él és akit kisérői közül többen Isten fiának neveznek és aki nemcsak a betegeket gyógyitja meg, hanem feltámasztja a halottakat is. Egyénisége tekintélyt parancsoló, ugy hogy egyszerre magára vonja a figyelmet, arca pedig egyidejüleg szeretetet és élénkséget sugároz. Haja szőke és simán omlik alá a füleire, onnan pedig a vállaira, ahol fürtjei gyürükben végződnek. Haja a fején ketté van választva és onnan omlanak alá a fürtök kétfelé *nazarethi* szokás szerint. Arca gyengéden hamvas-piros, orrának formája szép és körszakállt visel, amely a közepén szintén ketté van választva, de a szine valamivel világosabb a haj szinénél. Tekintete bölcsességet és melegséget árul el s *kék* szemeiben pedig *kápráztató fények* cikáznak. Ez a férfiu, aki a társalgás közben rendesen szeretetreméltó, *valósággal félelmetes lesz akkor, ha ellentmondanak neki*, de lénye még ilyenkor is komoly elhatározottságot sugároz ki magából. Nevetni még senki sem látta, de annál gyakrabban látták már sirni. Termete rendes, tartása egyenes, karja és kezei pedig olyan szépek, hogy valóságos gyönyör azokat nézni. Általában keveset beszél, hangja erőteljes, viselkedése szerény, ő maga pdig olyan szép, amilyen szép csak egy ember lehet. *Jézusnak, Mária fiának nevezik.*"

CSELÉD SZEMTELENSÉG.

Nagysága: Kati mit főzöl itt?

Szakácsnő: Ha a nagysága nem segit, akkor turórétes lesz ebből!

20 év.*

— Markos Gyulának. —

Hogy éltél eddig? Hizelegve szépen?
Hogy megmaradj a főurak kegyében?

Kezet csókoltál a hatalmasoknak?
Mert ők ezért jutalmat adni szoknak!

Nem volt előtted becsület, se hit?
Csak egy jólétra, mely magasba vitt?

Nem a hazát szeretted, csak magad?
S faltál mohón, ahányszor koncz akadt?
Ezt tetted? Oh nem! Mást tettél egészen!
A nép jogáért állottál te résen!...

Lábad nem árvát, gyengét tapodott:
Nagyképü gőgre verted a botod!
Élesre fenvén bátor szatirákat
Kényesre vertél sok nagy uri hátat,
Pedig nem igy — *ugy* kellett volna tenned
Lett volna egy csöpp praktikum tebenned!

Ha tudtál volna nyájas szolga lenni,
Ma püspöktrónon látnálak pihenni.
Ha játszod bölcsen a sunyit, a némát,
Ma stallumot kapsz, és nem anatémát.

De hát hiába! Nem volt benned az,
Amit röhögve *észnek* mond a gaz.

Neked rabságért nem kellett a fény,
Inkább maradtál: *független, szegény!*...

Függetlenül, tömérdek éven át
Kettőt szolgáltál: Istent és Hazát!
Elzuzva mindent, ami hamis oltár!
Hit, és szabadság kettős papja voltál.

Bravó! Ezért hadd nézzenek le mások,
A mindig éhes, puffadt óriások.

A légió, mely zsongva tömörül
Dusan teritett asztalok körül.

Én gratulálok! S azt mondom: Halálig:
Tedd azt, ami becsületedre válik!

Mint a jogok rendithetetlen őre:
Emelt homlokkal menj büszkén előre!...

ÁBRÁNYI EMIL.

* 20 évvel ezelőtt.

KÓSER.

Smüle: (A prágai sonkát nézi a Bényi kirakatában és felsóhajt):

— Ejnye de szép *lazacz* ez?

(S azonnal egy menydörgés rázza meg a levegőt). A Smüle megremeg: Gatt über den graiszen Welt!

— De hát kérdezni csak szabad?

Salgótarjáni.

40 év.

Daloltam eddig . . . negyven éven át
Istent. Szerelmet. Honf, Hazát.
Örömmel vegyest bút, s fájdalmat,
De dalom mindig: szivemből fakadt.

S habár reám sok szegénység ragyog . . .
Én mégis oly nagyon gazdag vagyok! . . .
Mert házam, telkem nincs ugyan ma. im!
De vannak országaim! . . . Sőt világaim!!

Habár magunk közt szólva igazat,
Egy kis virágoskert! Szent züz harmat! . . .
Ezt még szerettem volna ide lenn,
De már ha itt nincs. Meguan, odafenn!

Mert én dalom már annyit szerezett,
Ha földet nem is . . ., birom az Eget! . . .
Sőt az egeknek legfelsőbb Egét,
S bevallom nektek: Ez nekem elég! . . .

Az egek ege, az én Jézusom,
Az nékem elég drága szent jussom! . . .
Kit láttam kétszer! És nem álomban!
De nyitott szemmel! — Sőt szót váltottam! .

Én kérdezém Őt, ő pedig felelt . . .
S adott nekem egy titkos égi jelt,
Mely által minden nyelvet értek én,
Bár nem tanultam, — itt e föld tekén.

Sőt nem csak Jézust, láttam az Atyát! . . .
S ezek nem titkok, hanem szent csodák . . .
Mert dalom annyit mindenkor megért,
Hogy meghalni is tudtam vón azért.

Mert olyan templom volt lelkem hona:
Hol együtt állt az oltár, s orgona.
Hát nem csuda, ha dalom ugy gyuladt
Hogy önmagamban hordtam az Urat! . . .

Az Ur: a Bár! Az Örök Zengő Fény,
Az én szivemben nem volt „költemény"! .
De testet öltött Élő szent Való,
S ez volt az én dalomnak titka óh! . . .

Most 40 éve annak oh nagy Ur!
Hogy ajkamon zendült az első hur,
Szárnyas igékkel égre törve hőn:
S hitem reménye im betelve lőn.

S mert csüggedésnek legkisebb nyoma
Szivemben még nincs! Hát megyek tova!
A Te kegyedből, mely magasba von
*Még 40 évig! . . . tovább! folytatom!**

* De márba Isten dalnoka vagyok,
Félre hiuság! Mindent bevallok! —
Nem negyven év a sor! De 45!
Sőt, több ennél is! Vagy két évvel több! . . .

MARKOS GYULA.

Kétezer pesti cigány Monstre hangversenye.

Azon alkalom örömére, hogy Markos Gyula megtalálta a szentirásban a legelső cigánynak a *hur* felfedezőjének nevét (Juhbél) korát (Krisztus előtt 3 ezer év) és helyét (Zingara) közel az Edenhez a Tigris felső folyásánál.)

A HANGVERSENY PROGRAMMJA:

1. *Nemzeti Hiszekegy.* Markos Gyula zenéje szerint előadják az együttes esti zenekarok.

2. *A Hur Története.* Felolvassa Markos Gyula.

3. *Czigányok imája.* Énekli Farkas Zoltán, turányi regős az összes zenekar kiséretében.

4. *20 év.* Felolvassa Kornay István. Költemény Markos Gyulához. Irta: Abrányi Emil 20 évvel ezelőtt.

5. *Oh magyarok Égi patronája.* Irta Markos Gyula, zenéjét Kontur Béla, előadja a kőbányai dalárda.

6. *Szeminariumi népdalok* és csárdások. Szövegét irta Markos Gyula, zenéjét: Huber Gyula. Blaháné kedvenc dalai, előadja Murgács Kálmán, zeneköltő és dal virtuóz.

7. *Abu Kira* szittya Magus (Melkiredek) dala szövegét és zenéjét irta: Markos Gyula. Előadja Babarczi F. az Opera tagja.

8. *Tutan Kamen.* Irta Markos Gyula. Szavalja Sala Domokos, a Magyar szinház müvésze.

9. *Szeminárium Népdalok II.* Murgács Kálmán.

10. *Czigány Rapszodia.* Előadja Radics János, hegedümüvész.

11. *Czigány Keserv.* Tárogató. Isten áld meg a magyart.

GAZEMBER FOLYTASD.

— No gazember, hát most csakugyan rajta csiptelek! Oláh területről jöttél, szemem láttára!

— Hát persze, hogy onnan! Csak nem a magyaroktól lopom a disznót az oláhoknak, hanem az oláhoktul a magyaroknak.

— Gazember! Folytasd!

Abdul Latif efendi a Petőfi-ünnepen*)

Petőfi nagy lelke méltó társára talált **Anatoliában**, ahol Mustafa Kemál pasa kardjával irt hősköltemény és tett bizonyságot a török nép szabadságszeretetéről.

Mi is alig várjuk a testvér Nagymagyarország talpraállását.

Képzelhető az egeket verő tapsvihar, melyet Abdul Latif nagy lelke méltán ki is érdemelt.

Zubeir Hamid**)

a tatár, egyetemi hallgató: Petőfi szelleme hivatva van arra, hogy ne csak Nagymagyarországot teremtse meg ujra, hanem az egész megtépázott emberi nemzetség lelkét megmentse, kiké a szabadságért dobog.

Leirhatatlan hatás.

*) Özönvizelőtti magyar nyelven: Abdul = Abadulu = Élő Apád = Adam = Isteni ember = Agbár = Égi Bár = Lativ = Vilat = Világ = Efendi = E-fény-tüz = tüsztelendő fény = Főpap.

**) Zubeir = Bő-tüz-ur = Baltazár = Hamid = Ütem = Dal = Bal-tüz-ár = Dala.

LEPIPALVA.

Ficsur: Bocsánatot kérek Nagysád, hogy ma ismét alkalmatlankodom, de tegnap itt látogatásom alkalmával elvesztettem itt a szivemet! Önnél van most!

Hölgy: Uram! Ön téved! Én nem tudok semmit a szivéről, majd a szobalányt megkérdezem, nem ő találta-e meg!

NAGYON VALÓSZINŰ.

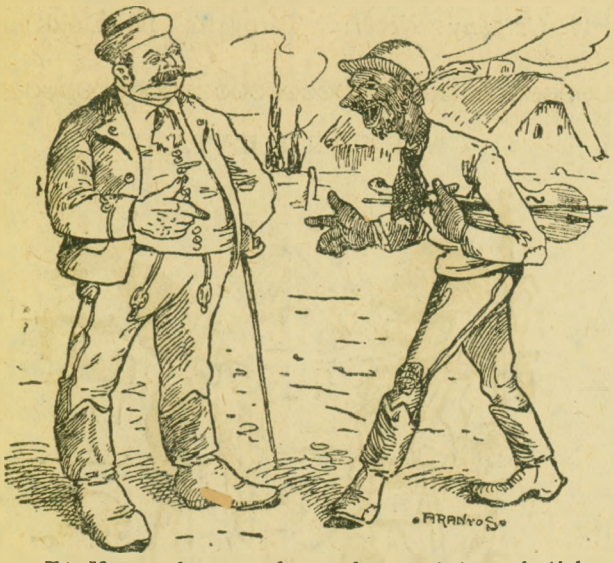

— Ej, Kácsa, ha te nekem olyan nótát tudnál huzni, amitől összeüthetném a bokámat is, adnék neked öt ezer kroncsit.

— Tudok én instálom alásan olyat is, Erger Schoszberger!

— Nem találtad el More!

— Mert az az én legujabb nótám igy szól:

Beszélhetnek Párisba amit akarnak,
De a Tisza csak megmarad magyarnak.

NAGYON VALÓSZINŰ.

Nő: (egy barátnőjének.) Én azt a személyt soha ki nem állhattam, de mikor oly szemtelen volt velem szemben, annyira elhültem, hogy szó nem fért ki ajkamon!

Férj: (magában.) No ez is csak asszonyok előtt történhetett meg!

NEM FÉL.

— Mennyit siboltál ma Abelesz, hogy ilyen karikásra fujod a füstöt.

— Egy millióra kaptam 7 nap mulva 16 és *fél* milliót.

— És te nem *félsz e* miatt.

— Nem én! Kitől?

— Hát legalább is: Gömböstől!

— Ah! mit Gömbös, Gombos! Gombos, Gömbös.

BE KELL ZÁRNI A BÖRZÉT.

Ezt a Herkó páter már harmadféléve hangoztatja. Mert addig itt meg nem szünhetik a drágaság és a népnyomor, mig a siber gazemberek nyakló nélkül spekulálhatnak!

Csak az a kár, hogy a pénzügyminiszter a börze fülére egy kicsit siket, mert neki is feslik onnan a hárs.

Csukja előbb be a börzét. Majd meglátja, hogy több hárs feslik akkor a magyar pénzügy számára is!

KÉP A JÖVŐBŐL.

Szinigazgató: Én nem ajánlanám önnek most a szinpadra menni!

Drámairó: (kinek uj darabját először adják.) Mit? Én ne menjek ki? Én? Hát azt hiszi, hogy én gyáva vagyok? Hányszor voltam órákhosszat a kárpáti harcokban gépfegyvertüzben!

Igazgató: Elhiszem! De akkor még nem irt drámát!

KELLEMETLEN KÉRDÉS.

Vendég: Pincér! Mondja csak miféle bestiától származik ez a libamáj?

HIUSÁGOK HIUSÁGA.

— Milyen gyönyörü szép husvét ez, Tibi, maga nem is hiszi,

— Ugye, mert magának alkalmat ad, hogy a 40 ezer koronás muffját végig hordozhassa a városon?

— No Tibi. De ezt eltalálta.

A GONDOS HÁZIASSZONY.

Asszony: (a muzeumban) Uram Istenem! Ilyen s sok kancsó és váza és mind megrepedve, meg eltörve! Látszik ám, hogy a régi római háiasszonyoknak is mennyi bajuk volt a cselédekkel!

ÖNBECSLÉS.

Gergő gazda: Az árgyilusát! A festő azért a képért, amin engem a két ökrömmel együtt lepingált, kapott 250.000 koronát! A két ökör megér 200.000 koronát, marad rám 50.000. A teremburáját azt sem hittem volna, hogy az én fizimiskámért csak ennyit fizessenek!

NEM FOG KI RAJTA.

— Magának most sok phénze van János gazda! Adjon nekem 30 ezen khoronát kosztpénzbe egy hétig. Egy hét mulva adok én magának érte 50 ezer koronát.

— Tudod mit Mózsi. Adj nekem előbb te ma 50 ezeret, akkor én adok neked 30 ezeret két hétre is.

HASELE — MASELE.

— Isten a Világ fölött Hasale!

— No mi baj Masele!

— Hát olvastál aztat a szemtelen cikket a Népben a Siberek ellen?

— Hát persze, hogy olvastam. De a Héber Antal cikkét is olvastam ám a Tőzsdében; már pedig én inkább ahoz igazodom. Hát te se félj.

ROSSZ LELKIISMERET.

Náci: Te Máxi még nem voltál az Astor vendéglőben?

Maxi: Nem én! Tudod, azt irják: „*figyelmes*" kiszolgálás!

HITELES ADAT.

— Olvastad, hogy Tutanch Amen Mózes kortársa volt?

— Olvastam, de ez nem igaz, mert Mózes kerek százkét esztendővel előbb élt, Tután Kamennél.

— És honnan tudod ezt te olyan punkt bizonyosan.

— Mert én ezt a Herkó Paterben olvastam, már aki jobban ösmeri Tutan Kamen korát, mint Karnarvon, aki őt kiásatta.

SÜGE-MESÜGE.

— Mit csinálsz te Süge azzal a jobbik kezeddel én előttem.

— Hát drága Mesüge! Mivel khérdezel, hát csak megmondom.

— Hát én bizom csak a szentirás magyarázom ezzel: „Ne tudja a bal khezed, hogy mit sibol a jobb."

Apró szegek.

Tarifát emel az államvasut, a posta, a villanyos. Árdrágít az állam, a főváros, a malmok, a vásárcsarnok, a hentesek, tejcsarnok. Hát miért hozta meg a deres törvényt a tisztelt Ház? Ha nem tudja, vagy nem akarja beváltani?!...

*

Zielinszky gróf ur cikket irt a minap a 8 óraiba, hogy csak a grófi nagybirtok az igazi nemzet gazdaság. A kisbirtok semmi. Ej azt a száz kis késit a nagy késinek, mikor adóztatni kell a dolgot ez az idegenből idevedlett indigena gróf ur akkor is ily hegyes legény?

De hogyis! Akkor ő sir legjobban! . . .

Pedig a kisbirtok százszor annyi adót fizet, mint a nagy.

*

A lakásbérek 30-szorosát pedig Vass miniszter uron kellene bevasalni!

Mathusalem.*)

Hadd derüljön annak végre ki a titka,
Hogy a legelső bort magyar ember itta.
A jó Mathusalem szittyák Táltos atyja.
Bibliai Noé édes öreg-apja.

Telve volt a bora napsugár hevével,
Krisztus előtt kettő ezer ötszáz évvel.
Derüs jókedvében borozgatva végig
Élt is ám kilencszáz hatvankilenc évig.

Született az öreg szép Szilik-iában,
Kissé palócosan a: Szőlők-honában.
S bár vizet nem ivott soha életében
Mégis az özönviz lett halála éve.

Ő rakta a szőlőt az első garatra
Az első szüretet bizony ő aratta.
Először csak kádba, azután tömlőkbe
Tartogatta a bort számos esztendőkre.

Mert Noé, ha benn is van a bibliában
Ő még nem volt zsidó! Már az mind hiába
Szittya Táltos volt ő. Szittya Patriárka
Ki hajón Ararát hegyét is megjárta.
Ót-Nap is tim volt ő. Napisten ótta Hős
At Ra Khosis, vagyis: Okos, Ragyogó ős.
Mint ez meg van irva az Ékiratokban,
De ha irni akkor még nem tudtak jobban.

Szóval az első bort magyar ember itta
Még a szent irás is nyilván bizonyitja.
Mert Abrahám még csak ezután születék.
Özönviz után vagy 300 évre még.

Markos Gyula.

*) Matu = Batu, földi ember, Szalem = Szülőm, Sela = Szőllő. (Mathusalem igazi neve a bibliában is: Métü-Szela = Szőllős ember. *Má tüzze élő.*

Közgazdaság.

A *Buzavaluta* zseniális ötlet. Aki éber figyelemmel kiséri: megtalálja benne az aranyvalutát is.

Viktória Gőzmalom tőkeemelése 230-ról 600 millióra. 150 millió tartalék.

Kühne mezőgazdasági gépgyár 72 millióra.

A *Mobil Bank* megalakult 400 millió befizetett részvénytőkével. Aki ismeri Fónagy Polikratesz szerencsés kezét, kétségtelen nagy sikereket jósolhat csak neki.

A *Magyar-Cseh Iparbank* ez évi mérlegében 25% tiszta a részesedés.

Wörner gépgyár ez évi tiszta jövedelme 5 millió 800 ezer korona.

A *Beocsini cementgyár* tőkeemelése 20—75 millió.

A Spódium Enyv r.-t. tőkeemelése 80—160 millió.

A Hazai Bank 73—300 millióra.

A Mezőgazdasági Ipari r.-t. mart. 22-én tartotta rendes közgyülését, melyen tőkéjét 500 millióra emelte.

A Hungária bank tőkeemelése 300 millió.

„OTTHON"-könyvnyomda (Kiss Iván) Budapest, VIII., Mária-u. 42.